

Školní časopis ZŠ Resslerova Hlinsko

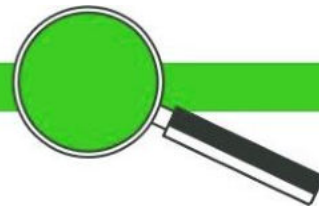
Ročník 7, 2. číslo

2019/2020

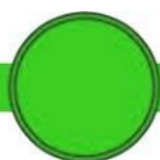
Resslerovské

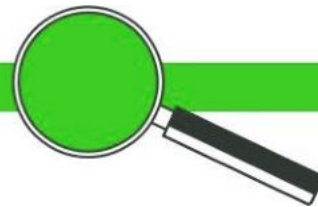
Očko

Obsah

Úvod.....	3
Několik slov z ředitelny.....	4, 5, 6
Zimu máme rádi.....	7
Jak jsme hráli maňáskové divadlo.....	8
Jak bychom si rádi postavili sněhuláka.....	9
Třetáci v Planetáriu v HK.....	10, 11, 12, 13
Zážitky z bruslení.....	14
Masopust s 5. A.....	15
Masopustní masky v 5. B.....	16
Vaření v 6. A.....	17
Mikulášská pohádka 6. B.....	18, 19
Třídní exkurze Ostrava.....	20, 21
Dílny.....	22
Z našich čtenářských deníků.....	23, 24
Masopust na Hlinecku.....	25
Vypravování z 9. A.....	26
Exkurze do Prahy.....	27
Družinové okénko.....	28

Milí čtenáři,

jaro už klepe na dveře a ti, co jsou stále ještě zalezlí za kamny, by měli uvažovat, zda nevylézt a nejit otevřít. Zdá se, že zima, která letos moc těch sněhových radovánek nepřinesla, se chýlí ke svému konci.

*I **masopustní veselí** letos skončilo pro hlinecký region trochu netradičně – smutně. Průvod žáků základních škol Hlinskem byl z důvodu velmi špatného počasí zrušen, a tak mnoho žáků bylo zklamáno, protože přišli do školy patřičně vyšňoření. Přesto jsme stihli alespoň na fotografiích zachytit, jak se některým žákům přípravy na masopust povedly.*

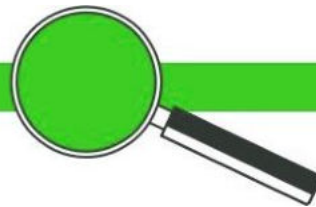
Tak nám nezbyvá nic jiného než si udělat radost jinak, třeba právě naším časopisem.

Když se začtete do následujícího čísla, zjistíte, že i přesto se žákům podařilo vytvořit mnoho stránek s tematikou masopustu. A ti, kteří se nevyznají v tradicích s masopustem spojených, mají hezký popis i s typickým chováním jednotlivých masek na stránkách třídy 5. B.

*Brzy začne **jarní turistická sezóna** a mnoho kulturních památek otevře své brány. Už máte určitě naplánováno, jaké turistické známky potřebujete letos ulovit a které objekty se mohou těšit na vaši návštěvu. Naši žáci už vyrazili na první exkurze, a tak se můžete nechat inspirovat jejich zážitky.*

S pozdravem Petra Zavřelová

Okénko z ředitelny

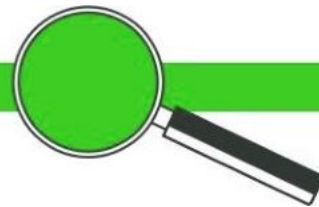

Sportovní terminologií bychom mohli říci, že jsme ve druhém poločase školního roku 2019/2020. **První pololetí je uzavřené**, a jestliže se někomu něco nepovedlo, má ještě dostatek času a šancí to napravit. Určitě stojí za to, abychom se vždy pokusili ještě o lepší výsledky. Byli jsme velmi rádi, že jsme nemuseli řešit nějaké velké problémy sníženými známkami z chování. Tím však nechceme říci, že nějaké menší problémy, které by bylo dobré napravit, nebyly.

V současné době vrcholí **přípravu žáků** devátých ročníků a některých žáků pátých ročníků **na přijímací zkoušky**. Chválíme ty, kteří využili nabídky naší školy a některých středních škol na jejich přípravu. Je třeba využít veškeré možnosti. Přejeme všem našim uchazečům, aby v pohodě zvládli toto náročné období a u všech zkoušek uspěli. Je třeba si uvědomit, že si „zaděláváte“ na svůj profesní život, který je celý před vámi.

Od měsíce ledna začala naše **spolupráce s Domem seniorů** Drachtinka Hlinsko. Do této aktivity se zapojili někteří **žáci z 9.B**. Velmi si toho vážíme, protože - budeme-li to dělat odpovědně a poctivě, jde o velmi ušlechtilý počin. Nezištně pomáhat slabším a potřebným je naší morální povinností. Projekt se nazývá **„Učíme se od sebe po celý život“** a činnost spočívá v tom, že naši žáci dochází do Domu seniorů, kde se aktivně účastní práce se seniory. Seznamují je s moderními technologiemi, hrají s nimi deskové hry nebo jim čtou. Naopak senioři našim žákům vypravují své příběhy a vzpomínají na své dětství a mládí. Zvláště zajímavý se nám zdá nápad, že by **zájemci z domova navštívili naši školu** a naši žáci

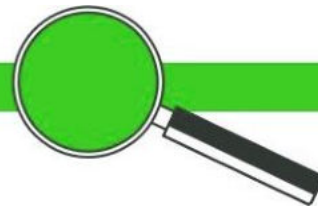
by je seznámili s moderními pomůckami, o kterých se jim v době jejich školní docházky ani nezdálo. Vzhledem k tomu, že tuto spolupráci teprve testujeme, a také to, že nás naši devátáci v červnu opustí, bychom byli velmi rádi, kdyby se našli **další žáci z řad nižších ročníků**, abychom mohli v této spolupráci pokračovat.

V polovině února, a to jste si jistě všichni všimli, proběhla v naší škole **kontrola České školní inspekce**. Velmi rádi tlumočíme informaci ze strany inspektorů, že se v naší škole setkávali s žáky, kteří dokázali **slušně pozdravit**, byla velmi oceněna **práce školního parlamentu, úroveň školního časopisu, výzdoba školy** (většina žákovských prací), **výrobky kroužků** a další. **Vedení školy děkuje i všem našim pedagogům i provozním zaměstnancům**, jejich práce byla hodnocena také velmi kladně.

Co nás čeká za změny ve škole? Neustále se snažíme vylepšovat naše školní prostředí. Nyní přišla na řadu **učebna fyziky a PC**. Od května započne velká rekonstrukce a věříme, že se všem bude v učebně líbit. Bude vyměněn veškerý nábytek, počítačová technika a dojde k výraznému zlepšení podmínek pro výuku přírodních věd a informatiky.

Na závěr ale musíme také sdělit, **co se nám nelíbí** a zbytečně kazí příjemnou a tvůrčí školní atmosféru. Jde o **plýtvání ovocem, svačinami a toaletními potřebami** některými žáky. Jistě si všichni dokážeme „spočítat“ jaké náklady, kolik práce a úsilí někoho jiného toto vše stojí! Budete-li pozorní, **na jednom schodu** v hlavní budově máme výzvu, která něco říká **o respektu k ostatním lidem a vztahu k práci druhých. Přemýšlejme o tom!**

Všem našim žákům, zaměstnancům školy a všem příznivcům naší školy přejeme pěkné těšení na blížící se jaro.

Také všechny zveme na **Den otevřených dveří**, který se bude konat **ve středu 25. března 2020 od 14.00 do 18.00 hodin.**

Petr Culek a Iveta Vodová

Zimu máme rádi

Po sportování trochu zábavy. Luštěte s námi ☺

Urči první písmena obrázků a sestav slovo.

Jak jsme hráli maňáskové divadlo

Nápad se zrodil při čtení: Ferda Mravenec hrál se dvěma kapesníky malým mravenčím děťátkům pohádku O perníkové chaloupce.

Jeden kapesník představoval Mařenku a druhý kapesník Jenička. Nejjednodušší maňásek tak vznikl pouhým uvázáním uzlu v cípu velkého kapesníku a mohlo se hrát.

To se nám líbilo. Při pracovních činnostech jsme z různých zbytků látek začali tvořit svoje maňásky, někteří si na to dokonce přinesli i nové kapesníky.

Další hodiny jsme pak využili naše maňásky k různým představením a maňáskové divadlo bylo na světě.

JAK BYCHOM SI RÁDI POSTAVILI SNĚHULÁKA

Letošní zima nám mnoho sněhu nepřinesla, a tak jsme se s dětmi z 2. B rozhodli, že si sněhuláky vyrobíme při výtvarné výchově. ☺

Na bobech sáskááme,
sněhuláka postavíme.

Sněhulák
Bílý sníh se nás láká,
postavil si sněhuláka.

Velké koule uděláme,
na sebe je narovnáme.

Místo očí uhliky,
a na káček křoflíky.

Místo nosu mrkvičku,
a do ruky větvičku.

Velký káček nahlavu,
máme přimáskávanu.

SNĚHULÁK
Kulák, kulák, sněhulák
se sněhem si hraje rád.
Místo pusy uhliky, na káček
křoflíky, se má bílou mapu
senku do okna namalová
s venku.

Sněhulák
Sněhulák je veliký.
Nosí černé křoflíky.
Na nose má mrkev.
Chodí k němu slunce.

Autorky básní: M. Dřevíková, A. Nádvoříková, A. Štůlová,
N. Vodrážková

Třetáci v Planetáriu Hradec Králové

Le školou jsme byli v Planetáriu v Hradci Králové, a bylo to super!!! Dozvěděla jsem se sas něco nového o vesmíru. Ale ze všeho nejvíc se mi líbilo, když jsme šli do sálu, kde se promítaly různé zajímavosti, a nakonec nám pustili 3D pohádku. Bylo to zajímavé, a proto se sam chci vrátit.
Ema Teslá

V Planetáriu se mi nejvíce líbilo, jak jsme se koukali na souhvězdí. Nejvíce v Planetáriu máme sáňky modely raket. A pak se mi líbila sítka. Takže mě zaujala černá díra. A pak se mi taky líbilo kino.

Mě se nejvíce líbila v Planetáriu, mě jsem se dozvěděla, jaké jsou hvězdné obrazy a měškala jsem, že je tam tak malá. Určitě se tam vrátím, protože se mi tam moc líbilo.

Já jsem se dozvěděl, že existuje hvězda Sirius a připomíná mi to jak měkoko a Harry-ko Pottera. A v Planetáriu se mi líbily modely satelitů a raket a kino.

Mě se nejvíce líbila pohádka Polaris. Ještě se mi líbily malé modely raket, a jak se nám promítal vesmír. A překvapilo mě, že prstenec nemá jen Saturn, ale i Uran. Prostě se mi líbila všechno. Protože jsem se mohl dozvědět něco víc o planetách.

Mě zaujala planetární sítka. V planetáriu jsme se mohli svažit, kolik bychom vážili na různých planetách.

Mně se líbilo, jak jsme si říkali o vesmíru a jak jsme si promítali planety, a jak jsme nakupovali.

Do největší planety série jsme dělali ve škole
reklamní projekt. Trvalo nám to 3 hodiny.
Nevěřil, jsem se nám to bude svést tak
času. Ale povedlo se nám to!!! My jsme měli
planetu Jupiter.

Každá skupina měla jinou planetu.

Obě třídy pracovaly v klidu, pohodě a radosti.

Šlo mi to dobře, protože jsme s kamarádkami měly hodně
materiálu a planetu o které hodně víme - Země.

Měli jsme hodně materiálu k planetě Jupiter.
Byla to zábava, povedlo se nám to.

Výsledky projektu dopadly báječně! Pracovali jsme 3. B. s 3. A.
Výhrou nám sedí visí na chodbě.

Zážitky z bruslení

V rámci tělesné výchovy jsme chodili bruslit na místní zimní stadion. Letos se nám zima neukázala v celé své kráse, sněhu bylo málo, rybníky už skoro nezamrznou, proto jsme se na hodiny strávené na kluzišti vždy těšili.

Na bruslení se mi líbilo, že jsme
závodili na čas. Nelíbilo se mi, že
kluci hráli hokej a nepůjčovali nám
hokejky, puky. Myslím, že všem se
líbilo, jak jsme si zabruslili.
Adéla Šmahelová

Masopust

Lidová tradice, která na Hlinecku začala před více než 200 lety. Masopustní obchůzky vždy začínají nejbližší sobotu či neděli k masopustnímu úterý. Od roku 2010 jsou průvody masek na Veselém Kopci, v Hamrech, v Hlinsku – Blatně, ve Studnicích a ve Vortové zapsány na seznamu kulturního dědictví Unesco. Další obchůzky se konají v obcích Vítanov, Včelákov a Jeníkov. Masopust se slaví, aby lidé měli hodně úrody. K tradičním masopustním maskám patří žena, laufr, turci, slaměný, kominíci, kobyłka, ras a žid. Masky jdou za sebou v ustáleném pořadí za doprovodu vyhrávání muziky.

Průvod chodí od domu k domu, kde masky zatancují a zazpívají. Od hospodáře a hospodyně dostanou pohoštění, koledu jako odměnu a pokračují v obchůzce. Po obejití posledního domu se koná porážka kobyly. Probíhá tak, že jdou všichni do kola, maskary nejdříve zatancují a pak žid přečte protokol, co všechno kobykla provedla za tento rok, kobyly srazí, a pak ji oživí. Tímto okamžikem končí celé masopustní dovádění.

Anna Šustrová

Vyráběli jsme při pracovních činnostech

Zdenda v masce kominíka

Masopustní masky

Ras

Rasové byli v 19. století pro obec nezbytní. Likvidovali zdechliny. Působili jako dnešní veterinární dohled, někdy léčili i lidi. Ras mívá bílý oblek s červenými knoflíky a doplňky, mívají škrabošku a buřty kolem krku. Léčí, rozdává tablety. Nejdůležitější událost je, když popravuje Kobylu.

Adrián Škroch, David Bouška

Kobyla

K Rasovi patří Kobyla, o kterou se stará, musí ji hlídat, popohánět, ale může ji také prodávat hospodářům. Aby hospodář věděl, že nekupuje zajíce v pytli, vyhání Ras Kobylu i na hnůj.

Kobyla ukáže, co umí: zahrabe, podupe. Když však ani to nepřesvědčí hospodáře ke koupi, musí Kobyla do připraveného záprahu vozu, třeba i s naloženou fůrou.

Dalia Mahmoodová

Laufr

Prakticky vede celý masopustní průvod. Ještě předtím však žádá starostu o povolení. Původně mohl plnit roli Laufra pouze svobodný muž. Jeho místo je v čele průvodu a jeho hlavním úkolem je žádat hospodáře, zda masky smí navštívit jeho stavení. Oblečen je v bílém obleku s barevnými nášivkami, hlavu mu zdobí vysoký klobouk, v ruce drží bič, kterým shání masky do průvodu.

Isabella Hussey, Filip Vodrážka

Turek

Jsou většinou čtyři, dva modří a dva červení. Mají vysokou čepici s krepovými růžičkami, oblékají bílé rukavice s bílým šátkem a jezdecké boty. Jejich povinností je v každém domu zatancovat. Do těchto masek se oblékají svobodní mládenci. Když jdou za starostou obce požádat o povolení, tak starosta říká Turkům, ať vysoko vyskakují, aby vyrostl vysoký len a obilí nebo aby svým tancem radost všem zúčastněným udělali.

Miroslav Durdil

Milí čtenáři Resslerského Očka,
připravily jsme si pro Vás jednoduchý recept na **sladký kuskus**.

Nejprve jsme si koupily suroviny (viz obrázek), což byl kuskus, sušené ovoce a oříšky. Na ozdobu kuskusu ale můžete použít i něco jiného. Z nádobí budete potřebovat malou pánvičku (kastrůlek), malé misky, konvici, prkýnko, nůž, lžíci a lžičky.

Jelikož jsme byly dvě, tak jsme si asi pětinu balíčku kuskusu vysypaly do pánvičky a na dvě minuty nechaly spařit (zalijete vroucí vodou). Mezitím jsme nakrájely ovoce, oříšky, připravily jsme si med a na ozdobu chia semínka. Kuskus jsme přendaly do mističek a ozdobily podle svých představ.

Moc jsme si na naší svačince pochutnaly – zmizela v nás, než bys řekl švec. Doporučujeme tuto vynikající, rychlou a zdravou dobrůtku ke svačince, snídani či večeři. Zde můžete vidět, jak jsme si misku dozdobily my, a doufáme, že tuto specialitku zkusíte také ukuchtit a že si pochutnáte 😊😊😊 !

Monika Soukupová a Amélie Boháčová, žákyně 6. A

Divadlo - Mikulášská pohádka

Hrálo se ve třech mateřských školkách a v Domově seniorů. Myslíme si a doufáme, že se všem divadlo líbilo. Divadelní hra byla o tom, jak malý a neposedný kluk jménem Petr zlobil maminku. Petr usnul a zdálo se mu o čertech v pekle. Ve snu pro něj přijde čert a vezme ho do pekla. Poté bude mít v pekle prohlídku s malým čertem Zlobínkem. Procházejí spolu celé peklo a navštíví kuchyň, krejčovskou dílnu a cestou porazí uklízečku. Nakonec se Pét'a rozbřečí, protože se mu moc stýská po domově a mamince. Luciferovi slíbil, že už bude pořád hodný a nebude odmítovat mamince. Zlobínek pronesl zaklínadlo: "**Než by moucha na zem slétla, dostanu tě zase z pekla, objevíš se ve chvílce ve své vlastní postýlce**". Ráno ho probudila maminka a on jí slíbil, že už bude navždy hodný.

v Domově seniorů Drachtinka

v MŠ Milíčova

autoři: Tomáš Jandík, Hana Sekyrová, Adam Tůma a Vojtěch Remeš

...už se těšíme na další divadelní hru!

Třídní exkurze OSTRAVA

Dne **18. 11. 2019** se třídy **7. A** a **7. B** v **5: 40** sešly nádraží, protože se konala exkurze do Ostravy.

Těšil jsem se na tento výlet již od začátku školního roku.

Chtěl bych tuto exkurzi rozdělit na dvě části na: **DOPRAVU** a **ZÁŽITKY**.

1. DOPRAVA

Nejdříve jsme jeli vlakem z **Hlinska** do **Slatiňan**, kde jsme museli vysednout, protože se stavěl železniční most ve **Slatiňanech**.

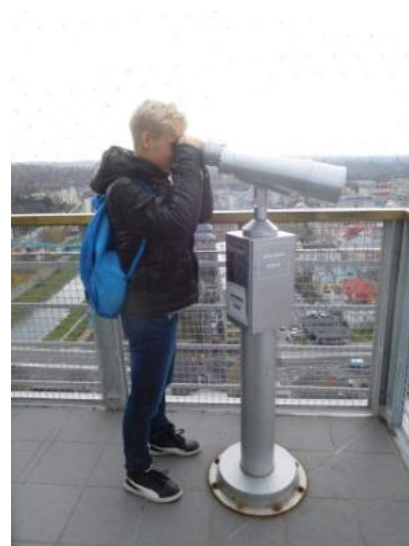
Proto jsme jeli ze **Slatiňan** do **Chrudimi** autobusem a pak vlakem do **Pardubic**.

Úplně luxusním vlakem jsme jeli do **Ostravy** a celou cestu jsme si povídali.

2. ZÁŽITKY

Autobusem jsme se jeli podívat na nejvyšší radnici v **ČR - Novou radnici**. Nahoře jsme se nacházeli ve výšce **85,6 m. n. m.** Bylo to nádherné a děsivé. Ve výšce tak vysoké.

A už na nás čekalo **Masarykovo náměstí**, ale jinak nic zajímavého, jediné když naše parta šla do **KFC**.

Následovala poslední zastávka našeho programu, na kterou jsem se těšil ze všeho nejvíc: **VELKÝ SVĚT TECHNIKY**.

Úplná nádhera, všechny fyzikální zákony. **Cítil jsem se jako doma.**

Potom jsme se přemístili na nádraží a vydali se vlakem zpátky domů. Máme rádi věci, které začínají, naopak ale nemáme rádi věci, které končí.

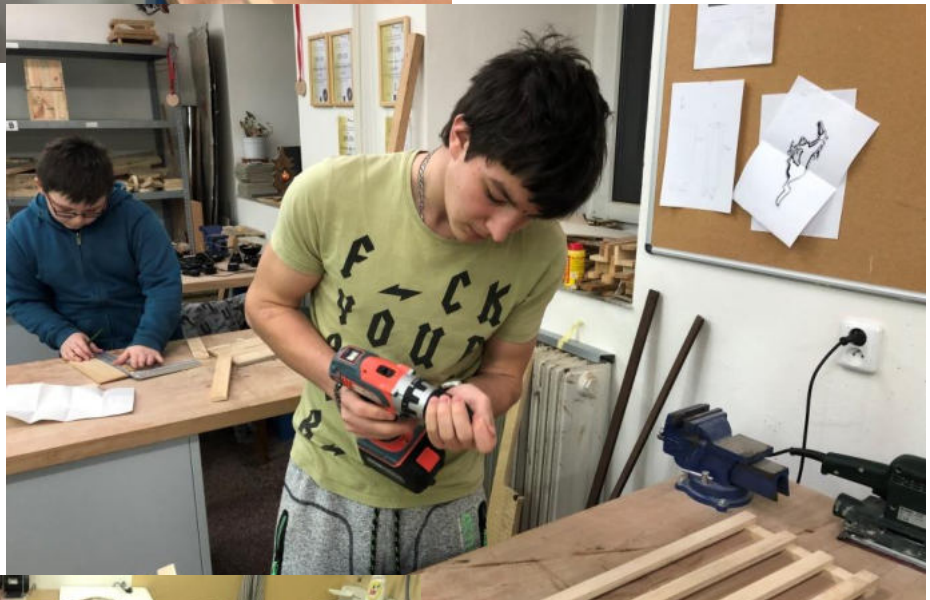

Ondra Šůva

Dílny

Ve druhém pololetí se dílen dočkala i druhá skupina.

Těšíme se na originální výrobky.

Z NAŠICH ČTENÁŘSKÝCH DENÍKŮ

Biblické příběhy
Ivan Olbracht

O moudrosti Šalamounově

Když se Šalamoun stal králem, jediné, o co Boha žádal, byla moudrost, aby mohl spravedlivě vládnout. Protože Šalamoun nežádal o bohatství ani slávu, Bůh mu dal moudrost, bohatství i slávu. Když si soudci nevěděli rady, Šalamoun jim pomohl. Před Šalamounem stály dvě ženy. Obě žily spolu a měly syny. Jedna ve spánku svého syna zalehla a zabila ho. Dohadovaly se, čím syn je ten živý. Šalamoun si nechal přinést meč a chtěl dítě rozpůlit. Jedna žena se zhrozila a prosila, ať dítě nezabíjejí a dají ho druhé ženě. Druhé ženě to bylo jedno. Šalamoun dal dítě ženě, která měla o dítě starost.

Anežka Vašáková

Fimfárum
Jan Werich

Líná pohádka

Bylo jednou jedno království a v něm žil velice líný král. Nevěděl ani kolik má dětí, své ženy – dokud žila – se nezeptal a nechtělo se mu je počítat. Nechal si zavolat svoje děti a zjistil, že má tři syny. Zeptal se jich, kdo je z nich nejstarší, ale oni si to pro svou lenost nepamatovali. Oznámil jim, že ten, kdo je nejlínější, bude král. Synové mu jeden po druhém začali vyprávět, jak jsou líní. Po dlouhé době dovyprávěli. Ptali se, kdo bude králem. Král jim řekl, že byl líný je poslouchat. Zůstal králem ještě dlouhá léta, protože byl líný zemřít.

Míla Danielová

Fimfárum

Jan Werich

Jak na Šumavě obři vyhynuli

Obři žili na vrcholu Šumavských hor a lidé žili v údolích.

Byl krásný den, lidé se radovali a obři nudili. Když přišel západ slunce, tak si obři šli nahřát záda od posledních paprsků. Když viděli, že se za nimi dělají stíny, tak si zahráli na největšího. Byly tam tací, co si museli stoupat na špičky nebo si dávat pod nohy kameny. Ten, co fixloval, tak vyhrával.

V údolí žil učitel a ten jim vysvětloval, co je to fixlování. Jednou se obrovi povedlo dostat stín hodně daleko. Kvůli tomu si obři mysleli, že podváděl a tak se začali prát. Lidé utíkali z údolí a všude padalo kamení. Hodně dlouho to trvalo. Hra na největšího byla proto navždy zakázaná.

Filip Marek

Smrt krásných srnců

Ota Pavel

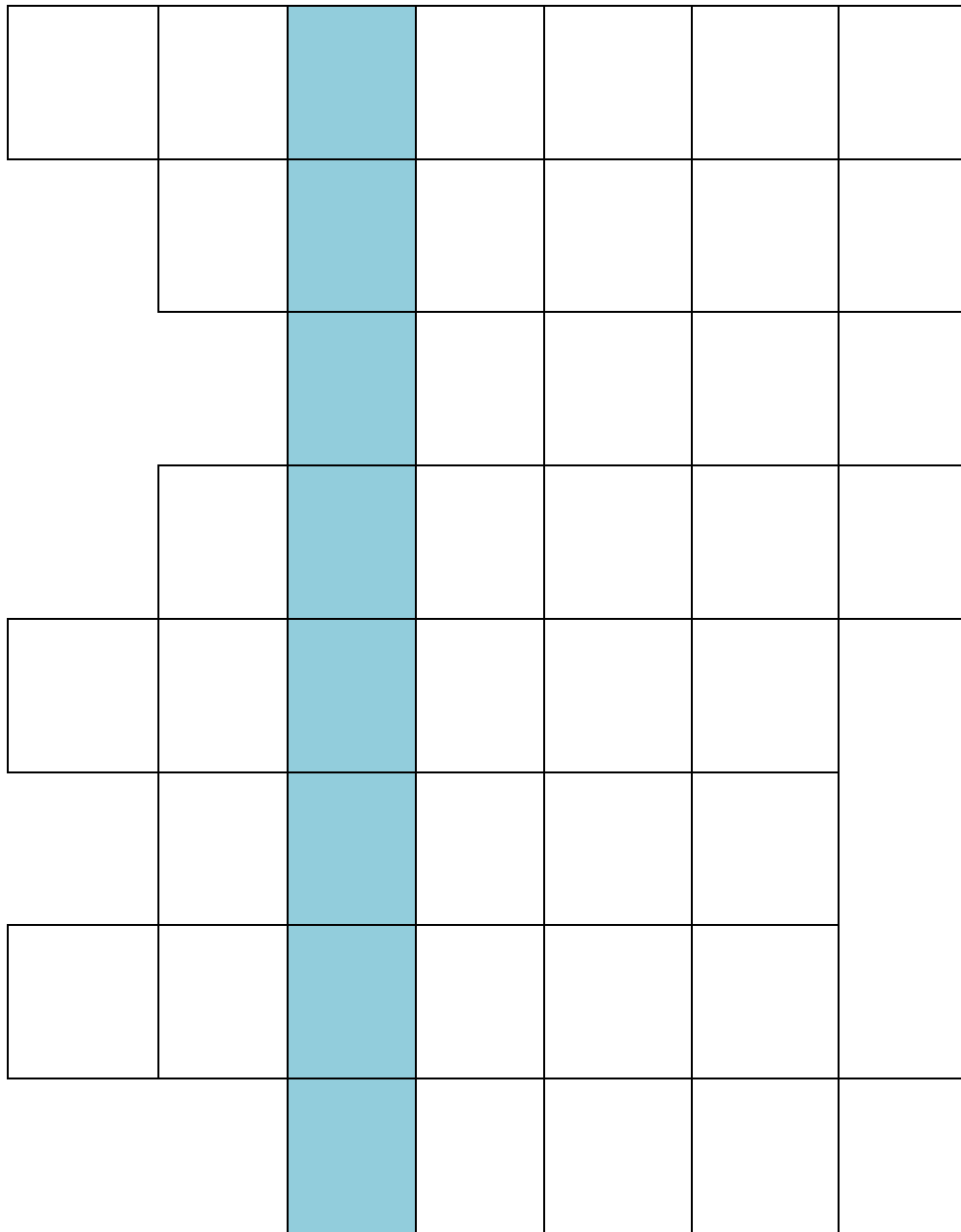
Kapři pro Wehrmacht

Když panu Popperovi Němci sebrali rybník, bylo to pro něho velmi těžké. Pan Popper musel také nastoupit do koncentračního tábora. Rozhodl se, že než odejde, musí něco udělat. Probudil syna na Vánoční ráno, kdy měl tatínek odejít. Ota se musel obléknout, vzal sekyru, pytle a šel tatínkovi s něčím pomoci. Ota měl strach, protože mu bylo jasné, že Němcům nenechá jeho kapry. Němci zapomněli vysekat díru a kapři by se mohli udusit. Kapři připluli k díře, tatínek začal brát do pytlů. Ota se bál, že je chytí Němci a popraví. Když viděl doma tolik kaprů, uvědomil si, že bude mít nejbohatší židovské Vánoce. Kapry rozprodali nebo vyměnili za jiné věci. Po návratu z koncentráku tatínek vzpomínal na to, jak si ukradl vlastní kapry.

Dora Černá

Masopust na Hlinecku

V tomto čísle Resslerského Očka Vám předkládáme dvě zdařilé slohové práce z naší třídy. Obě jsou psané ve slohovém útvaru VYPRAVOVÁNÍ. První, napsaná Nikolou Zahálkovou, je vzpomínkou na oblíbený taneční kurz, druhá je zajímavá fikce od Natálie Zahálkové.

První prodloužená

Dne 22. října nás čekala první prodloužená, která se konala v Multifunkčním centru v Hlinsku. Celkově to byla naše pátá lekce. Většina lidí se u Multifunkčního centra scházela už od půl šesté. Přijeli jsme a šli jsme dovnitř.

V minulé lekci nám řekli, že dámy vyrobí buď motýlky nebo kravaty a pánové zase měli vyrobit nějakou kytičku na ruku či do vlasů. V šest hodin jsme se všichni usadili na své židle a vyčkávali pokynů paní mistrové. Ta nás nejdřív všechny přivítala a poté prohlásila: „Pánové, zadejte se.“ Jakmile se všichni zadali, předali si svoje motýlky, kravaty a vyrobené květiny.

Poté jsme šli všichni dozadu a seřadili jsme se. Jakmile začala hrát hudba, zavedli jsme slavnostní nástup. Nejprve jsme tancovali tance Chacha, Jive, Waltz, Blues. Ke konci první části byl vyhlášen tanec s rodiči. Následovala přestávka. Ve druhé části jsme nečekaně také tancovali. Bylo tam spousta diváků, takže nervozita panovala všude. Po chvíli paní mistrová prohlásila: „Dámy, zadejte se.“ Všichni už měli své partnery a partnerky. Kromě tancování jsme hráli také hru a vyhledovali nejhezčí a zároveň nejoriginálnější kytičku a motýlka nebo kravatu. Dva vítězné páry měly sólo tanec. Také tam přijel sourozenecký taneční pár Pavel a Aneta, kteří nám ukázali latinsko-americké tance.

O druhé přestávce se konalo focení dívek a chlapců. Také jsme se nechali vyfotit společně se spolužáky z naší třídy a s panem učitelem Suchomelem.

Ve třetí části jsme se následně učili základní krok k novému tanci Sambě. Opět jsme tancovali s rodiči a nakonec jsme dohráli i tu hru. Pak už jen následovala závěrečná promenáda. Všichni byli usazení na svá místa a paní mistrová s panem mistrem všem poděkovali. Naše první prodloužená byla poté zakončena potleskem.

Brigáda za všechny peníze

Dnes vám povím příběh o chlapci, který se jmenoval Martin. Martin rád hrál na počítači, ale nový si nemohl dovolit, protože jeho rodina neměla moc peněz. Nedávno mu bylo šestnáct, a tak si řekl: „Jestli chci nový počítač, měl bych si na něj vydělat.“

Martin začal hledat brigádu. Dlouho nic nemohl najít, až nejdou našel brigádu, kde by rozdával letáky pro nově otevřenou restauraci. Martin šel na pohovor, kde se tedy představil a řekl, proč se o práci zajímá. Majitel restaurace byl nadšený, že má konečně někoho, kdo by tuto práci dělal. Martin ale nevěděl, že si musí vzít kostým, který musel částečně zaplatit, jelikož ho majitel koupil nedávno. Martina to nezajímalo, řekl si, že vydělá víc peněz, než investuje do kostýmu.

Při prvním pracovním dnu poslali Martina na druhou stranu města. Martin si cestu musel zaplatit sám. První dvě hodiny vypadalo všechno v pohodě, jenže pak se zasekl o plot, když běžel nabízet letáky. Pomalu a jistě se mu začal kostým párat, do toho všeho mu volal šéf, že už má jet do restaurace.

Martin se vláčel k restauraci autobusem a přemýšlel, jak vysvětlí, co udělal. Rozdal málo letáků, roztrhl kostým a zničil plot. Když vše vysvětlil, majitel ho vyhodil. Martin zaplatil dluh za kostým a za plot. Místo aby vydělal, tak prodělal. Martin se s novým počítačem „rozloučil“. Brigáda ho stála všechny jeho peníze.

Martin byl smolař, tak si z něj rozhodně neberte příklad a rozmyslete si, jestli nový počítač vůbec potřebujete.

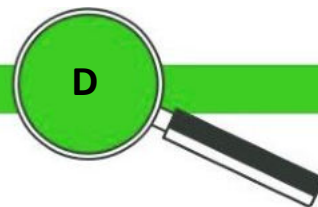
Exkurze Praha

Ve čtvrtek 27. 2. jsme navštívili Prahu. Jako první jsme se vydali k Památníku Heydrichiády, který je v kostele Svatého Cyrila a Metoděje. Prováděla nás mladá paní průvodkyně, která nás svým výkladem silně zatahla do děje, po pravdě to byla asi úplně první paní průvodkyně, kterou jsme poslouchali a neřekli ani slovo. Po návštěvě památníku jsme se šli projít po Karlově mostě a propojili jsme to s cestou do Poslanecké sněmovny, kde nás přivítal student Karlovy univerzity, který byl naším průvodcem.

Zjistili jsme, že sněmovna je jedno velké bludiště, kde se občas nevyznají ani samotní poslanci. V dlouhé, téměř dvouhodinové přednášce, jsme se nedozvěděli jen základní (občas nudné) informace, ale i vtipné a zajímavé historky. Když jsme vyšli z Poslanecké sněmovny, zamířili jsme ještě do centra a pak z hlavního nádraží do Hlinska.

Z POHÁDKY DO POHÁDKY

Tak to je nazván projektový týden v naší družince, v němž jsme se věnovali po celou dobu pohádkám. Každé oddělení ŠD si vybralo pohádku a mělo za úkol ji zdramatizovat. Bylo to moc fajn, protože jsme si vyrobili sami kulisy, každý si namaloval a vytvořil svoji loutku a poté se z nás stali divadelní herci a pohádku jsme si zahráli.

O KOHOUTKOVI A SLEPIČCE 1. třída

O NEPOSLUŠNÝCH KŮZLÁTKÁCH 2. B

O KOBLÍŽKOVI 2. A a 3. třída

A za to, že jsme pohádky pěkně zahráli k nám do družinky přijela paní Vinklárková s divadélkem SRDÍČKO a odměnila nás pohádkou „Míša, Máša, Vánoce“.